maj 52 let staro jo je Bog nenadoma poklical k sebi. Sicer je že dalje časa bolehala, a da nas bo tako nagio zapustila, to nihče ni slutil. Bila je nadvse skrbna gospodinja in ravno maja je minulo 16 let, odkar je začela ob strani svojega moža gospodariti na obširnem Turičnikovem veleposestvu. Vedno je bila skromna in naj bi bila vzor vsem kmetskim gospodinjam sedanjega časa, ko skromnost na kmetih tako pogrešamo. Zapustila je štiri nedorasle hčerkice, katerih vzgoja bo sedaj na moževih ramah. Ti pa, draga mama, ker Te je Bog ravno Marijin mesec vzel k sebi, prosi pri Bogu za svoje hčerkice, da bodo Tvoj zgled posnemale in se vzgojile v prave katoliške, zavedne slovenske mladenke! Bog vsemogočni pa bodi tolažnik vsem žalujočim! — Na sedmini se je nabralo za mariborsko dijaško semenišče 200 din. Vsem Bog povrni!

Vzoren fant umrl pri Sv. Jakobu v Slov. goricah. Pokopali so 24. maja v Banjaluki vojaka-novinca Rosina Maksa. Bil je naš najvzornejši fant. Vse naše verske in prosvetne organizacije so imele v njem svojega najboljšega in najvztrajnejšega delavca. Kadar smo bili malodušni, nam je on s svojim vedrim nastopom vlil novih moči. Pri vsaki gledališki predstavi je bil on gonilna moč. Težko bomo našli nadomestilo za Tvojo vsestransko delo, dragi Maks! Že v naprej smo se veselili, ko se spet snidemo in nam boš s pridobljenimi izkušnjami, ki jih boš prinesel od vojakov, kazal svetlo pot — sedaj pa niti na Tvoj pogreb nismo mogli. Daleč v bratski zemlji počiva Tvoje mlado neutrudno telo, a Tvoj duh bo bival med nami in nam dajal vedno novih moči v delu za vero in narod, za hišo in dom. Ljubi Bog pa naj tolaži Tvojo hudo preizkušeno mater!

Prihovški steber končal svoje življenje. Iz Prihove poročajo: Vsi smo po dolgi in mučni bolezni pričakovali, pa vendar je za nas še prezgodaj končal svoje življenje v prvi polovici maja prihovški steber Anton Pučnik, p. d. Štrauk iz Dobrove v 78. letu starosti. Bil je 30 let — tudi med svetovno vojno — župan nekdanje občine Grušovje, ki je sedaj zedinjena s prihovsko občino. Enako dolgo je bil cerkveni ključar. Tudi je bil načelnik tukajšnje Hranilnice in posojilnice od njenega početka 1908 do 1930, ko je to breme izročil mlajšim močem. Bil je mož globokoveren in skozi in skozi pošten. Dokler je mogel v cerkev priti, ni manjkal nikdar prvi petek in prvo nedeljo pri angelski mizi. V bolezni pa je bil redno vsak prvi petek obhajan na domu. Kot župan je imel skrb za občino in je vedno dejal: »Mi moramo gledati, da ne bo imela stroškov občina.« Za cerkev in cerkvene vinograde je vestno skrbel in bil desna roka g. župniku. Svojih 11 otrok, ki so še vsi živi, je dobro in skrbno vzgojil in vsem preskrbel ugodne življenjske položaje. Bil je povsod mož na svojem mestu. Bog mu obilno poplačaj njegova dobra dela! Veličasten pogreb, ki ga Prihova še ni videla enakega, je pričal, kako je bil rajni priljubljen.

Posestnik žrtev vestnosti v službi za domovino. Iz Makol poročajo: Dne 13. maja se je smrtno ponesrečil Babšek Ivan, posestnik v Mostečnem, in sicer ob priliki orožne vaje. Za binkošti je dobil kratek dopust, da obišče dom in svojce. Radi stroge vestnosti v službi se je v ponedeljek ob dveh popoldne vračal s kolesom proti Mariboru. V strmem klancu navzdol proti Sesteržam se mu je plašč zamotal v prvo kolo, kar je povzročilo, da je strmoglavil vznak na trdo cesto in nezavesten obležal. Takoj so ga prepeljali z avtom v mariborsko bolnišnico. Dobil je hude poškodbe na glavi in drugod. Trpel je strašne bolečine in ga je šele v soboto rešila smrt trpljenja. Truplo so prepeljali na njegov dom in je bil 21. maja veličasten pogreb, kakršni so na deželi redki. Spremljale so ga cele vasi. Ob odprtem grobu je imel domači g. župnik zelo ganljiv govor ter orisal rajnikove dobre lastnosti. Pokojni se je lansko leto poročil in je komaj eno leto živel v srečnem zakonu. Bil je zelo dober in skrben gospodar, povsod priljubljen, miroljubnega značaja. Kot fant je bil vedno katoliško in narodno zaveden ter tak tudi kot mož. Bodi mu zemljica lahka in na svidenje nad zvezdami!

Smrt mladeniča v cvetu mladosti na Frankolovem pri Celju. V petek, 17. maja, so premilo zapeli frankolovski zvonovi in s tem naznanili prebridko vest, da je odšel v večnost priljubljeni 18 letni Franc Skoberne, sin ugledne katoliške družine. Dolgih šest mesecev je ležal v ljubljanski bolnišnici, bil dvakrat operiran na ledvicah in je pretrpel strašne bolečine. Vse trpljenje pa je prenašal z vdano potrpežljivostjo, da so ga zdravniki in usmiljenke občudovale. Vedno je upal, da bo ozdravil, saj je bil šele v cvetu mladosti. Ker se je njegova bolezen vedno slabšala, so ga prepeljali na njegov dom. Vdan v voljo božjo, skrbno pripravljen za pot v večnost, je izdihnil svojo blago dušo v naročju svoje dobre mamice, v navzočnosti skrbnega očeta, ljubljenih bratov in sester. Njegov pogreb v nedeljo, 19. maja, je pričal, kako je rajnega Francija vsak, ki ga je poznal, prisrčno ljubil. Cerkveni pevski zbor je na domu zapel žalostinko »Vigred se povrne«, ob grobu pa »Ob gomili«. — Dragi Franci, počivaj v miru in večna luč naj Ti sveti! — Žalujočim staršem, bratom in sestram naše sožalje!

Vzorna žena umrla. Žalostno so zapeli zvonovi v Galiciji pri Celju ter naznanjali žalostno vest, da je v Hramšah mirno v Gospodu zaspala blaga žena in gospodinja Ana Lešnik ali pod splošnim imenom znana »Grilova teta«. Dolgo je bila priklenjena na bolniško posteljo. Huda bolezen, srčna vodenika, jo je dolgo časa trpinčila, dokler ji ni bela žena pretrgala niti življenja v starosti 61 let. Rajno Grilovo teto bi si naj vzele za zgled vse naše mlade gospodinje. V življenju se je držala gesla »moli in delaj«. Bila je zelo varčna in skrbna gospodinja, kakršnih je dandanes zelo malo. Bila je tudi velika dobrotnica cerkve in naših društev. Če se je kaj pobiralo za društvo, je vedno rade volje ustregla. Na zadnji poti jo je spremila velika množica ljudstva od blizu in daleč, kar je dokazalo, kako je bila rajna priljubljena. V slovo ji je zaigrala godba Prosvetnega društva. — Draga tetka, počivajte v miru in večni Bog naj Vam bo plačnik za vsa dobra dela! — Žalujočim ostalim naše sožalje!

Pri lenivosti črevesa, kataru v črevih, obolenju skrajnega črevesa odstranjuje naravna **»Franz-Josefova«** grenka voda zaprtje spodnjih organov na poraba **»Franz-Josefove«** vode izborno urejudobro in naglo. Mnogoletne izkušnje uče, da redje funkcijo črev.

Reg po min. soc. pol. in n. zdr. S-br. 15.485, 25. V. 35

Opozorilo vinogradnikom radi škropljenja

Banovinski vinarski in sadjarski zavod v Mariboru opozarja vse vinogradnike, da se je prva infekcija peronospore izvršila v letošnjem letu 4. maja povsod tam, kjer je bilo ta dan listje že dovolj razvito, ker je 4. maja bilo izredno toplo in je tudi ponoči na 4. maj padel obilen dež.

Ako bi bilo letošnje vreme toplo skozi ves maj, kakor je bilo to v začetku maja, bi se moralo prvo škropljenje izvršiti že tik pred 20. majem. Radi hladnega letošnjega vremena pa je razvoj peronospore v listju bolj počasen. Izbruh peronospore bo letos sledil takoj, ko bo padel prvi večji dež in ko bo minimalna nočna toplota dosegla temperaturo nad 13 stopinj Celzija.

Radi pomanjkanja delovnih moči in radi visoke cene galici, kakor tudi radi slabega nastavka v vinogradih je potrebno prav posebno letos polagati veliko pažnjo na pravočasno prvo škropljenje vinogradov. Radi tega se opozarjajo vsi vinogradniki, da pazno sledijo radijskim in dnevnim poročilom, ki bodo točno opozarjala vinogradnike na pravočasno škropljenje v vinogradih. Priporoča se radijskim poslušalcem, da obvestijo o pravočasnem škropljenju vinogradov tudi svoje bližnje sosede.

Predvidoma bo prvo škropljenje v letošnjem letu šele v začetku junija, vsekakor pa takoj, čim bi nastopilo toplo vreme z obilnim dežjem.

*

Banovinski vinarski in sadjarski zavod v Mariboru opozarja vse vinogradnike, da radi navala toplega in južnega vremena izvršijo prvo škropljenje proti peronospori na vinski trti z 1% galico takoj!

Sovražno stališče do države nam samim največ škoduje.

Dr. Jože Jeraj v knjigi »Slovenci in Jugoslavija«, ki se dobi v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in Ptuju za 2 din.

Ko je vprašal, kako je vse prišlo, mu je Tilka kratko povedala. Nič mu ni očitala, pa tudi prijazne besede ni rekla. Ko bi ga bila danes kregala, bi mu ne bilo tako zaletelo, kakor ga je bolelo ženino hladno, tuje vedenje. Mislil je, da bo dala beseda besedo in da bo lahko povedal, kje je tako dolgo bil, in se opravičil; tako pa se je spet zakrknil v svoji topi trmi. Ko se je stemnilo, je šel gor na pokopališče in je položil na sinčkov grob šop rož.

Naslednje dni se med Jurijem in Tilko ni prav nič zjasnilo, prej bi rekel, da sta se še bolj zakrknila vsak v svoje misli. Ves Šentanel je imel Končnika na jeziku. Vsi so vedeli povedati, da je ženo pretepel, ker je dala otroka župniku krstiti, in da je Blaža, ko je ta hotel Tilko braniti, po pasje nagnal in da mu niti plačal ni, kar mu je bil dolžen. Celo to so pravili, da je bil Končnik tisto noč doma, ko mu je otrok umrl, da pa se je takoj potem odpeljal in se ni hotel oglasiti, da bi se pogrebu izognil in bi mu z župnikom ne bilo treba priti skup. Tilka se je vsem smilila, Juriju pa so po vsej fari obrali vse grehe, kar jih je imel in še več. Kjer koli je koga srečal, vsak ga je pogledal zaničljivo in se je obregnil obenj. Pač je skušal to ponižanje prekositi s svojim prevzetnim prezirom, češ: mar mi je, kaj si vi mislite in govorite! — toda v srcu ga je bolelo in tem bolj ga je peklo, ker si je vtepel v glavo, da je spravila Tilka vse marnje čez njega med ljudi. Nazadnje pa je prišlo še nekaj, kar je Jurija do kraja nagnalo.

Šentanelski župnik je menil, da je kot dušni pastir dolžen, Končnika še enkrat poučiti in posvariti. Govoriti ni mogel z njim, ker mu je Končnik zadnjič pokazal vrata; zato mu je pisal. V pismu ga je s prijazno, pa vendar resno besedo opomnil, kako pohujšanje daje fari. S tem, da ne pride več v cerkev, se sam loči iz občestva otrok božjih. Na kraju ga je rotil in prisrčno prosil, naj se vendar spreobrne in naj postane vnet kristjan, dober oče in pošten gospodar. Le tako bo postal vreden sreče v družini in božjega blagoslova pa tudi ljudje ga bodo zopet spoštovali.

Najsi je župnik še tako dobro mislil s tem pismom, pri Končniku je bil ogenj v strehi. Medtem ko je pismo bral, je bil hip ves rdeč, hip nato bled. Škripal je z zobmi, vrgel pismo na tla in ga pomancal, potem pa spet pobral in bral drugič in tretjič. Vedno znova so mu obvisele oči na besedah »pošten gospodar« in »ljudje ga bodo zopet spoštovali« ... torej v župnikovih očeh ni pošten, ljudje ga ne spoštujejo, za župnikom naj leti pa si bo poštenje in čast pridobil. Ne, tu se je gospod uštel! Za svojo čast si skrbi Končnik sam; kaj pa ljudje o njem sodijo, to mu je toliko mar ko lanski sneg ...

(Dalje sledi)

menjenih samo za 5000 dijakov, s katerimi računa to vseučilišče. Seveda jim je na razpolago še ostali moderni komfort, a vse skupaj je veljalo malenkost 3 in pol milijona dolarjev.

Največje evropsko letališče. V Magliani, kakšnih 100 km jugozapadno od Rima in blizu prostora bodoče rimske svetovne razstave, so začeli graditi letališče za kopna in povodna letala. Letališče bodo dogradili 1942 in bo največje v Evropi. Zvezano bo z vrtilnim mostom preko Tibere z razstaviščem.

Ogromen kanal Dnjeper—Njemen so začeli kopati sovjeti. 30.000 delavcev je na poslu, pri Chlonimu na bivšem Poljskem so zastavili lopate za prekop, ki bo dolg 500 km.